

181. Møde.

Fredag den 23. Juni Kl. 1.

Formanden : Udvalget angaaende Forslag til Lov om Tillæg til Sparekasseloven af 4. Oktober 1919 har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 har afgivet Erklæring over nævnte Lovforslag.

Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd.

Formanden : Denne og den følgende paa Dagsordenen opførte Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde. Hvis ingen Indsigelse gøres, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 8752).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Finansministeren:*

Ny Paragraf.

1) Efter § 10 indføres en ny Paragraf, saalydende:

„§ 470. Som nyt Stykke 3 indsættes: Stk. 3. Reglerne i Plakat af 2. Juli 1822 og Plakat af 24. November 1837 § 1 om Vederlag til Sættedommere ophæves, og saadant Vederlag fastsættes herefter i hvert enkelt Tilfælde af Justitsministeriet efter Indstilling fra vedkommende Landsrets Præsident.“

Ny Paragraf.

2) Efter § 10 indføres en ny Paragraf, saalydende:

„§ 514. Der tilføjes: Til Ledvogtere, for hvis Vedkommende det er en Pligt, at Hustru eller en anden

af Statsbanerne godkendt Person medvirker ved Ledbevogtningen, kan der efter Ministerens nærmere Bestemmelse ydes et mindre, ikke-pensionsgivende Tillæg til Lønnen.“

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Ændringsforslag Nr. 2 er stillet af Finansministeren efter Henstilling fra mig. Det gaar ud paa, at til Ledvogtere, for hvis Vedkommende det er en Pligt, at Hustru eller en anden af Statsbanerne godkendt Person medvirker ved Ledbevogtningen, kan der efter Ministerens nærmere Bestemmelse ydes et mindre, ikke-pensionsgivende Tillæg til Lønnen. Da Tjenestemandsløven af 12. September 1919 blev vedtaget, blev Ledvogtere paa Fællesposter stillet paa ganske samme Vilkaar som de øvrige Ledvogtere til Trods for, at deres Tjeneste kan gaa op til 20 Timer i Døgnet og derover. Fra Jernbaneforbundets Side stillede man Krav om, at der skulde ydes et særskilt Vederlag til Ledvogtersker, som hjalp deres Mænd med at passe Arbejdet, eller andre, som hjalp Ledvogterne og var godkendt af Statsbanerne. Det Krav, der blev stillet fra Jernbaneforbundets Side, kunde ikke imødekommes, idet man forlangte, at $\frac{2}{3}$ af Lønnen til Ledvogtere skulde ydes disse Ledvogtersker eller Stedfortrædere. Det kom til en Retssag om Spørgsmaalet, og det endte med, at Statsbaneledelsen fik Ret i sin Opfattelse af dette Forhold. Imidlertid har man hele Tiden fra Statsbanernes Side anset det for rimeligt, at der blev ydet et Vederlag til disse Ledvogtersker, men man mente, at det, der var stillet Krav om fra Jernbaneforbundets Side, og som Rets sagen havde drejet sig om, var et alt for stort Beløb. Det, man nu har tænkt, er at betragte disse Ledvogtersker eller andre, der optræder som Medhjælpere for Ledvogtere paa Fællesposter, som Ledvogtere paa Kvindeposter og yde dem en dertil nogenlunde svarende Godtgørelse. Der ydes for Tiden et Beløb af 1 Kr. 50 Ø.—2 Kr. 50 Ø. pr. Dag, og dette Beløb tænker man sig skulde være vejledende for den Godtgørelse, her er Tale om. Det er muligt, den bliver noget mindre, idet man ikke vil være bundet til disse Beløb, men de har været vejledende for os ved Udarbejdelsen af Ændringsforslaget. Det vil være rimeligt, at man yder en passende Godtgørelse for